

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

ל' בניסן תשפ"ב
01 במאי 2022

0491-0022-2022-000690
בד"מ : 97.21

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה

בפני : עו"ד אורי כהן – אב בית הדין
מר שי סעדון
גב' ריטה בוקצ'ין
- יו"ר המותב
- חבר המותב
- חברת המותב

התובעת: נציבות שירות המדינה
ע"י עו"ד שירה שלמייב

הנאשמת: אוריה ענית

ב"כ הנאשמת: אינה מיוצגת

נציגת המשרד: גב' שולי איבן

גזר דין

1. הנאשמת אוריה ענית, עובדת משרד החינוך שהועסקה כמורה לחינוך מיוחד, הורשעה על ידינו בעבירות לפי סעיפים 17(2) ו-3(3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן – החוק), זאת בעקבות קביעתו של בית משפט השלום בנתניה (ת"פ 4274-05-19 בפני כבוד השופטת טל אוסטפלד נוי) כי הנאשמת ביצעה עבירה של פציעה כשעבריינית מזויינת לפי 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. **וכך נטען בכתב האישום המתוקן שהוגש בהליך הפלילי :**

א. במועד הרלוונטי לאישום היו הנאשמת והמתלונן בני זוג נשואים והתגוררו בנתניה.

ב. ביום 22.10.18 בשעה 1:00 או בסמוך לכך, במטבח הבית, התגלע ויכוח בין הנאשמת לבין המתלונן על רקע טענה של הנאשמת שהנאשם הסיע ברכבו אישה בלבוש מינימלי והעניין עורר אצל הנאשמת קנאה.

באותן הנסיבות, עת חתכה סלט, כיוונה הנאשמת את הסכין לכיוונו של המתלונן; בהמשך, פצעה הנאשמת שלא כדין את המתלונן בכך שבאמצעות סכין, פגעה במתלונן בבטנו.

ג. כתוצאה מהדקירה נגרם למתלונן פצע בבטן ימנית תחתונה בגודל 3.5 ס"מ והמטומה בדופן הבטן.

3. המאשימה בהליך הפלילי טענה כי במעשיה המתוארים לעיל פצעה הנאשמת את המתלונן בעודה נושאת סכין.

4. ביום 1.2.20 הרשיע בית משפט השלום בנתניה את הנאשמת, על יסוד הודאתה, במיוחס לה בכתב האישום המתוקן.

5. ביום 10.6.21 הורה בית משפט השלום בנתניה על ביטול הרשעתה של הנאשמת בדין וגזר את דינה בהשיתו עליה: 150 שעות שירות לתועלת הציבור; צו מבחן שלא לעבור עבירת אלימות במשך שנה.

6. ביום 27.4.22 נשמעו בפנינו טיעוני הצדדים לאמצעי המשמעת:

א. טיעוני התביעה

(1) התביעה עתרה להשתת אמצעי המשמעת הבאים: פיטורים לאלתר (תוך תשלום מלוא פיצויי הפיטורים לנאשמת); פסילה לשירות המדינה למשך 8 שנים; פסילה למשרד החינוך למשך 10 שנים.

(2) מקריאת העובדות המתוארות בתובענה זועקת חומרת המעשים. הנאשמת כיוונה הסכין לביטנו של בן זוגה, ולאחר מכן דקרה אותו; עצם כיוון הסכין הוא אקט מרתיע ומפחיד, ולמרות זאת הנאשמת לא עצרה באותה נקודה, השתמשה בסכין וגרמה למתלונן פצע בגודל של 3 ס"מ.

(3) פוטנציאל הנזק היה משמעותי, ורק במזל הארוע לא הסתיים בתוצאה חמורה יותר.

(4) לא ניתן להתעלם מהפגיעה המשמעותית שעלולה להיגרם לשירות הציבורי, לו אשת חינוך שנקטה באלימות תשוב לכותלי בית הספר.

(5) נוכח תכליות הדין המשמעתית, חומרת עבירות והצורך להוקיען – על בית הדין לנקוט באמצעי משמעת של פיטורים ופסילה ממושכת לשירות המדינה.

(6) מנגד, התביעה לקחה בחשבון שהנאשמת אם צעירה, ללא עבר פלילי ומשמעתית, כשלה בארוע בודד חד פעמי שאינו מאפיין את אורחות חייה. מדובר בעבירה שבוצעה בלהט הרגע, ללא תיכנון מוקדם.

ב. עמדת המשרד

המשרד מצטרף לעמדתה העונשית של התביעה.

ג. טיעוני הנאשמת

- 1) בעלת תואר ראשון ותעודת הוראה; לא העבירה את תעודת ההוראה למשרד, ולפיכך משכורתה המשיכה להשתלם באופן נמוך.
- 2) הארוע קא עסקינן התרחש לפני 3 שנים, ומציף אותה מחדש.
- 3) מבינה את הצורך לפטרה מעבודתה, הגם שחלומה היה לשמש מורה.
- 4) במסגרת עבודתה בהוראה ביצעה תפקידה באופן מיטבי, וזכתה להערכה רבה.
- 5) לאחר הארוע עם בעלה, שבו חייהם למסלולם.
- 6) נתונה בלחץ נפשי, ומבקשת שבית הדין יסתפק בתקופות פסילה קצרות.

7. דיון

בית משפט השלום עמד בגזר דינו על חומרת מעשיה של הנאשמת: "אין ספק כי מדובר בעבירה חמורה. במהלך ויכוח במטבח הבית בין הנאשמת לבעלה המתלונן, לאחר שהנאשמת קינאה כי הסיע ברכבו אשה בלבוש מינימלי, שעה שהנאשמת חתכה סלט, היא כיוונה את הסכין בה אחזה לעברו של המתלונן. בהמשך, פצעה אותו בבטנו באמצעות הסכין כך שנגרם לו פצע בבטן. על דרך הכלל, על בתי המשפט להוקיע עבירות שכאלה במיוחד כאשר הן מבוצעות בתוך המשפחה".

בית המשפט העליון עמד בפסיקה רחבה על החומרה שבעבירות מעין אלה. כך ב- ע"א 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11.10.07) נאמר: "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי".

חומרת המעשים מתחדדת על רקע היותה של הנאשמת מורה ואשת חינוך, שנדרשו ממנה נורמות גבוהות של התנהגות.

בעש"מ 1110/08 מדינת ישראל נ' חאלד אבו ליל (ניתן ביום 22.4.09) כתבה כבוד השופטת פרוקצ'יה: "אף שהדברים נאמרו אינספור פעמים, יש מקום לחזור ולהדגיש את מעמדו המיוחד והרגיש של מורה ואיש חינוך בישראל. השירות הציבורי כולו נדרש לשמש דוגמא למקצועיות, מחוייבות ומסירות, בצד התנהגות ערכית ורמה אנושית גבוהה. אולם, על אנשי החינוך לעמוד ברף מחמיר ותובעני

במיוחד (עש"מ 4875/06 מדינת ישראל נ' אבו זראקי (לא פורסם, 7.11.07), (פיסקה 7). מורה האחראי מכוח תפקידו לחינוכו של הדור הצעיר, נדרש בעמידה באמות מידה גבוהות במיוחד של התנהגות ערכית אשר תשמש דוגמא לסביבתו, ותקרין רוח של יושר ותרבות, כגורם מעצב בתהליך החינוך של צעירים (על מעמדם של אנשי חינוך ראו: עש"מ 893/07 קורנפלד נ' נציבות שירות המדינה (לא פורסם, 28.5.07), פיסקה 12; עש"מ 8622/05 נעאמנה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 25.12.06), פיסקה 9; עש"מ 9741/06 נעאמנה נ' מדינת ישראל – משרד החינוך והתרבות (לא פורסם 10.10.07), פיסקה 9).

מנגד שקלנו את נסיבות ביצוע העבירה, אשר בוצעה, כדברי בית המשפט השלום, "בלהט של רגע, לא מדובר בתכנון מוקדם או בהקפדה מוקדמת על הפרטים".

הנאשמת מורה במקצועה, השקיעה רבות בלימודיה, ראתה ייעוד במקצוע ההוראה. במסגרת עבודתה זכתה להערכה רבה.

הנאשמת מכה על חטא ויש יסוד להאמין שמעשיה לא יישנו.

אשר על כן, בשקלול כל הנסיבות אותן ציינו לעיל ובהתחשב בתכליות המניעיות וההרתעיות של הדין המשמעתי, אנו מחליטים כי בצד פיטוריה של הנאשמת מעבודתה במשרד החינוך, תיפסל לשירות המדינה (לרבות למשרד החינוך) לתקופה של 3 שנים.

8. סוף דבר

על הנאשמת יוטלו אמצעי המשמעת הבאים:

- א. נזיפה חמורה;
- ב. פיטורים לאלתר (תוך תשלום מלוא פיצויי הפיטורים המגיעים לנאשמת על פי דין);
- ג. פסילה לשירות המדינה (לרבות למשרד החינוך) למשך 3 שנים.

גזר הדין ניתן, בהעדר הצדדים, ביום ל' בניסן תשפ"ב – 1.5.22, וישלח אליהם באמצעות הדואר האלקטרוני.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 30 יום מהמצאת גזר הדין לידי הצדדים.

(-)	(-)	(-)
שי סעדון	ריטה בוקצ'ין	עו"ד אורי כהן
חבר המותב	חברת המותב	אב בית הדין יו"ר